

Pou de neu de la Casa nova del Bellit

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma, corral o casa nova del Bellit.
Emplaçament Davant del corral del Bellit, fent pendent cap el Sot de la Llacuna.

Coordenades:

Latitud: 41.75581
Longitud: 2.32708
UTM Est (X): 444058
UTM Nord (Y): 4622883

Classificació

Número de fitxa 08276 - 73
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta mal estat per la vegetació que hi ha al seu interior
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00007

Fitxes associades:

[Casa nova o Corral del Bellit](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dv., 23/03/2001 - 01:00

Descripció

Es tracta d'una estructura exavada a la roca en posició vertical i de forma circular que aprofita la roca mare com a com a paret interna natural. Aquest pou es troba molt deteriorat a causa de la vegetació que hi al seu interior, l'exemplar més significatiu dels quals és un grèvol, de dimensions considerables que ha crescut a dins i que permet identificar aquesta estructura. El pou està orientat al sud-est, de la casa nova del Bellit i fa uns 10 m de diàmetre i 3'5 m de fondaria.

Observacions:

Hi ha un Grèvol a dins.

Història

Construcció pròpia de l'arquitectura popular i tradicional, relacionat amb el comerç de la neu, com a font adicional d'ingressos. La zona de la Calma va ser molt propícia per les acumulacions de neu, com ho demostra l'abundant presència d'estructures de poues i congestes per la zona de la Casa Nova de Vallforners i la Casa nova del Bellit. Aquestes estructures s'han datat als segles XVII i XVIII, moment de millora de les xarxes de comunicacions i de les relacions econòmico-socials entre les àrees de muntanya i els nuclis urbans que alhora coincideix amb un període climàtic fred i un augment significatiu de la població. Aquestes poues es troben enclavades al costat d'una fondalada suau, de cara al nord, per aguantar més el fred. Es tracta d'estructures obertes. Possiblement aquestes poues s'omplien fent boles de neu, rodolant-les per suaus depressions i tirant neu a sobre per cobrir les escletxes, podrien anar cobertes per materials periples (com ara brancam, falgueres,...) i terra. A l'estiu es tornarien a destapar i amb pics s'aniria trencant la neu (càrrega que podia ser de 125 kg.) i que es carregarien en carros i es baixarien, per ser comercialitzades. El pou de la casa nova del Bellit apareix documentat en el mapa cadastral de Tagamanent del 1955; i la seva ubicació s'ha de relacionar amb factors de caire climàtic, aprofitament del relleu, la seva explotació i l'altitud.

Bibliografia

CANTARELL, C. (1992). "Els pous de gel al vallès Oriental". Lauro, 4, Museu de Granollers, p. 3. IPEC-Montseny (1998), n.3688. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de llocs. LOPEZ, J. (1992). Els pous de neu i glaç del Montseny. Monografies del Montseny, 7. Viladrau, p. 83. NUET, J. (1970). Els pous de neu del Montseny a Muntanya 650. Barcelona. VIVES, E (1983). El glaç de Tagamanent. Associació d'Amics i Veïns de Tagamanent n.9.

